15 Σεπτεμβρίου 2026

Το “ύστατο χαίρε” στον ακρίτα της Ερήμου, Γέροντα Χρυσόστομο – Συγκίνηση στη Μονή Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου (ΒΙΝΤΕΟ)

/ Γενικά Θέματα / Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

Με αισθήματα βαθειάς συγκίνησης και εκκλησιαστικού πένθους, τελέστηκε το μεσημέρι της Δευτέρας 14 Σεπτεμβρίου 2026, στην Ιερά Μονή Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου η Εξόδιος Ακολουθία του μακαριστού Αγιοταφίτου Χρυσοστόμου Ταβουλαρέα Ηγουμένου της Ιεράς Μονής, την οποία αναγέννησε και κατέστησε παγκόσμιο προσκυνηματικό

κέντρο στην έρημο της Ιεριχούς.

Ο μακαριστός Γέροντας εκοιμήθη στις 6 Σεπτεμβρίου 2026. Νοσηλευόταν τις τελευταίες ημέρες σε νοσοκομείο της Αθήνας, δίνοντας με πίστη, υπομονή και καρτερία τη δύσκολη μάχη με την ασθένεια. Μετά τον θάνατο του στο Νοσοκομείο «Υγεία», μετηνέχθη στην Ιερά Μονή, την οποία επί 40 και πλέον έτη διηκόνησε, εκράτυνε και ανέπτυξε σε μέγεθος εν φόβω Θεού, αφοσιώσει και αγάπη.

Της εξοδίου Ακολουθίας προεξήρξεν η Α.Θ.Μ. ο Πατήρ ημών και **Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ’,** συλλειτουργούντων Αυτώ πάντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων του Πατριαρχείου, των Αγιοταφιτών Ιερομονάχων, των Πρεσβυτέρων του Πατριαρχείου εξ όλων των περιοχών της δικαιοδοσίας αυτού, των Πατέρων της Μονής, μοναζουσών, εκπροσώπων της Παλαιστινιακής Αυτονομίας, των επιτρόπων της Κοινότητος της Ιεριχούς, του εκπροσώπου του Υπουργείου Εσωτερικών του Ισραήλ κ. Σεζάρ Μαρτζήε, των Επιτρόπων των Χριστιανικών Κοινοτήτων πολλών περιοχών, των πνευματικών τέκνων αυτού και

πολλού λαού, πολλών ευεργετηθέντων υπ΄ αυτού, εν προσευχή κατανύξει και χαροποιώ πένθει επ’ ελπίδι της κοινής ημών Αναστάσεως.

Τον Επικήδειον εξεφώνησεν ο Γέρων Αρχιγραμματεύς Σεβασμιώτατος

Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Αρίσταρχος, ως έπεται:

«Μακαριώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

Σεβασμία τῶν Ἱεραρχῶν χορεία,

Κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος,

Σεβαστοί Πατέρες,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

Ἡ πρός Κύριον ἐκδημία τοῦ προσφιλοῦς ἀδελφοῦ ἡμῶν Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου Ταβουλαρέα, ἡγουμένου τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, ἐσύναξεν ἡμᾶς εἰς τήν ἐξόδιον ταύτην τελετήν αὐτοῦ, λυπουμένους καί ἀθυμοῦντας βαθέως ἐπί τῷ χωρισμῷ, παραμυθουμένους ὅμως καί ἐνισχυομένους παρά Χριστοῦ τοῦ ἀθανάτου Βασιλέως Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἐνανθρωπήσαντος, Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος, «πρωτοτόκου τῶν νεκρῶν, ἄρχοντος τῶν βασιλέων τῆς γῆς, ἀγαπῶντος ἡμᾶς καί λύσαντος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ (Ἀποκ. 1,5). Εἰς τήν πορείαν αὐτοῦ πρός «οὐρανόν, ἔνθα καί τό πολίτευμα ἡμῶν ὑπάρχει» κατά τόν θεῖον Παῦλον (Φιλιπ. 3,20), συνοδεύουν αὐτόν αἱ προσευχαί ἡμῶν, ἵνα εὕρῃ ἔλεος καί χάριν, ἀνάπαυσιν καί ἀγαλλίασιν.

Εἰς τάς ἱκετηρίους προσευχάς ἡμῶν προσάπτομεν ὀφειλετικῶς καί τόν ἔπαινον ἡμῶν διά τόν βίον καί τήν πολιτείαν αὐτοῦ. Ἀναμιμνῃσκόμεθα ὅτι ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος ἐγεννήθη εἰς Καλαμάταν τῆς Πελοποννήσου τό ἔτος 1952 καί ἐδιδάχθη τά πρῶτα γράμματα εἰς αὐτήν.

Τό Ἔτος 1977 ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα καί προσελήφθη ὡς δόκιμος διακονητής εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Γεννήσεως ἐν Βηθλεέμ καί ἕν ἔτος ἀργότερον, τό 1978, ἐνετάχθη εἰς τήν Ἁγιοταφιτικήν Ἀδελφότητα, καρείς μοναχός ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Βενεδίκτου καί μετονομασθείς εἰς Χρυσόστομον.

Ὑμεναίου εἰς τήν ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, παρέμεινεν ἐφημέριος διάκονος εἰς τήν Βασιλικήν τῆς Βηθλεέμ καί τό ἔτος 1979 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος ὑπό τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας Κορνηλίου, ἅμα δέ καί διωρίσθη ἡγούμενος τῆς ἱερᾶς ταύτης Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου λαβών καί τό ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου.

Ἔκτοτε ἐπί τεσσαρακονταετίαν καί πλέον, ὑπηρετῶν κατά διαστήματα ἀναπληρωματικῶς, καλύπτων κενά λειψανδρίας καί εἰς τάς ἱεράς Μονάς Σαρανταρίου Ὄρους, Χοζεβᾶ καί Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ἐν Ἰορδάνῃ, εἰργάσθη μετά ζήλου παραδειγματικοῦ διά τήν ἀνάδειξιν τῆς ἀρχαίας καί ἱστορικῆς ταύτης Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Γερασίμου ἤ τοῦ Καλαμῶνος. Ταύτην, οὖσαν φυσικήν ὄασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετέτρεψεν καί εἰς πνευματικήν.

Ἐκράτησε τάς πύλας αὐτῆς ἀνοικτάς καί διέθεσε τούς χώρους αὐτῆς φιλοξένους διά προσκύνησιν ἤ διαμονήν, εἰς πλῆθος προσκυνητῶν πάσης ἐθνικότητος, εἰς τούς χριστιανούς τῆς Ἁγίας Γῆς, ἰδίᾳ εἰς τά μέλη τοῦ Ὀρθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου ἐκ βορρᾶ καί νότου, εἰς τό Προσκοπικόν Σῶμα καί εἰς τούς μαθητάς τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς τῆς Ἁγίας Σιών, εἰς διπλωμάτας καί εἰς ἁπλοϊκούς ἀνθρώπους.

Ἠγωνίσθη μετά ζήλου, ἐνίοτε μετά κινδύνου τῆς ζωῆς αὐτοῦ, διά τήν προστασίαν τῆς περιουσίας τῆς Μονῆς ἐκ τῶν ἐπεκτατικῶν διαθέσεων καί παρεμβατικῶν καταπατητικῶν πράξεων τῶν περιοίκων, ἔχων συνήγορον καί συμπαραστάτην εἰς τοῦτο τό Πατριαρχεῖον καί τό Γενικόν Ἑλληνικόν Προξενεῖον τῶν Ἱεροσολύμων.

Ἀξιοποιῶν τάς δωρεάς τῶν προσκυνητῶν καί τό εἰσόδημα ἐκ τῆς δι’ ἐργατῶν καί ἰδιοχείρου καλλιεργείας τῆς ἀγροτικῆς περιουσίας τῆς Μονῆς, κατεκόσμησε διά καλαισθήτων Βυζαντινῶν ψηφιδωτῶν τό δάπεδον τοῦ Κεντρικοῦ ναοῦ, τῶν παρεκκκλησίων καί τῶν αὐλείων χώρων.

Τῇ ἀδείᾳ τοῦ Πατριαρχείου ἀνήγειρεν εἰς γῆν τοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰεριχώ συγκρότημα κτιρίων, τά ὁποῖα ἐνοικιαζόμενα ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ὡς κατοικίαι, γραφεῖα ἤ καταστήματα, δυνατόν νά ἀποφέρουν σημαντικόν εἰσόδημα διά τάς ποικίλας ἀνάγκας αὐτοῦ. Ὢν δραστήριος, φιλόξενος, ἐλεήμων καί φιλάδελφος, ἐδέχετο ἐνδεεῖς καί ἐβοήθει αὐτούς οἰκονομικῶς. Ἦτο ἀγαπητός καί σεβαστός. Κατώρθωνε νά προσαρμόζῃ εἰς τόν προέχοντα ἐργασιακόν, κοινωνικόν καί φιλανθρωπικόν χαρακτῆρα τῆς Μονῆς καί τόν μοναστικόν καί λειτουργικόν τοιοῦτον, ἤτοι τήν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτοῦ τέλεσιν τῶν νενομισμένων μοναχικῶν Ἀκολουθιῶν συνήθως εἰς ἀγρυπνίας, τῇ συμμετοχῇ προσκυνητῶν.

Ἀνεκαίνισε τούς παλαιούς χώρους τῆς Μονῆς καί ἐπεξετάθη εἰς ἀνέγερσιν νέων κτιρίων, χρησιμοποιουμένων ὡς ξενώνων. Ἡ συμπαθής μορφή αὐτοῦ θά παραμένῃ ἀνεξίτηλος ἐπί ἔτη πολλά εἰς τήν μνήμην τῶν μελῶν τῆς Ἁγιοταφιτικῆς

Ἀδελφότητος καί τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν.

Τά μνημονευθέντα ἀγαθά ἔργα αὐτοῦ ταῦτα πρός τό Ἱερόν ἡμῶν Κοινόν καί τόν ἐνδεῆ πλησίον, παρακαλοῦμεν τόν πολυεύσπλαγχνον Θεόν ἡμῶν, ὅπως ἐν τῇ φιλανθρώπῳ κρίσει Αὐτοῦ λογίσηται ὑπέρ αὐτοῦ ὡς καί τήν μετά καρτερίας καί ἄνευ γογγυσμοῦ ἀντιμετώπισιν τῆς δοκιμασίας τῆς ὑγιείας αὐτοῦ, συγχωρήσῃ αὐτῷ εἴτι ἀκουσίως ἤ ἑκουσίως ἥμαρτε, κατατάξῃ αὐτόν ἐν παραδείσῳ μετά ὁσίων καί δικαίων καί χαρίζηται τῇ ψυχῇ αὐτοῦ τό «γλυκύτατον φωτουργόν νέκταρ» τῆς τρισηλίου Θεότητος Αὐτοῦ. Γένοιτο. Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Μετά το πέρας της Εξοδίου Ακολουθίας ο μακαριστός Γέρων Χρυσόστομος ενεταφιάσθη εις τάφον, τον οποίον ο ίδιος είχε ετοιμάσει προ της Πύλης της Μονής.

ΙC
ΧΡ
ΝΙ
ΚΑ
ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ Ο ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗC ΧΡΥCΟCΤΟΜΟC
ΤΑΒΟΥΛΑΡΕΑC
ΕΚ ΜΑΝΗC
ΕΝΗΘΗCΕΝ Η ΕΡΗΜΟC ΩCΕΙ ΚΡΙΝΟΝ, ΚΥΡΙ
ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΑΛΛΗΛΟΥΙ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗCΟΝ ΜΕ

Μετά τον ενταφιασμόν αυτού παρετέθη η «μακαρία» εις την τράπεζαν της Μονής.

Αιωνία αυτού η μνήμη!

ΘΕΒΡΩΝΙΑ

Ο Γέροντας Χρυσόστομος

Με καταγωγή από τη Μάνη, υπήρξε για δεκαετίες αφοσιωμένο μέλος της Αγιοταφιτικής Αδελφότητας και διακόνησε με πίστη τη Σιωνίτιδα Εκκλησία και τα Πανάγια Προσκυνήματα.

Διαβάστε επίσης:

ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ: Αββάς Γεράσιμος – Το Μοναστήρι της Πέρδικας που αναγέννησε μέσα στην έρημο ο Γέροντας Χρυσόστομος

Γέροντας Χρυσόστομος: Η φωνή του ακρίτα της Ερήμου μέσα από το Pemptousia FM

Η πολυετής διακονία του συνδέθηκε ιδιαίτερα με την Ιερά Μονή του Αγίου Γερασίμου του Ιορδανίτου, την οποία παρέλαβε σε δυσχερή κατάσταση και, με πολλούς κόπους, προσωπική φροντίδα και αδιάκοπη μέριμνα, ανακαίνισε και ανέδειξε στη σημερινή της μορφή.

Έγινε γνωστός σε όλο το Ισραήλ και στην Παλαιστίνη για τη μεγάλη του προσφορά στους φτωχούς και για την παρουσία του στην αγιασμένη γη, εξαιτίας της οποίας κρατήθηκε και προστατεύεται η ίδια η Μονή και η περιουσία του Ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου μέσα στην έρημο. Ο Πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής, Γιάσερ Αραφάτ είχε βραβεύσει τον μακαριστό Γέροντα Χρυσόστομο για το έργο του.

Ο μακαριστός Γέροντας Χρυσόστομος προστάτευσε φτωχές οικογένειες, έδωσε δουλειά σε νέους, φρόντισε ηλικιωμένους μοναχούς και συνέδραμε οικονομικά για να αναστηλωθούν ελληνορθόδοξα μοναστήρια, ενώ πολλές φορές συγκρούστηκε για τη γη των μοναστηριών και του Πατριαρχείου.

Στο παρελθόν ο μακαριστός Γέροντας Χρυσόστομος χτυπήθηκε, απειλήθηκε, διώχθηκε, αλλά, όπως και άλλοι μοναχοί, παρέμεινε με θυσιαστικό πνεύμα στην Ιερά Μονή, για να μη χαθεί το προσκύνημα αφήνοντας ως πνευματική παρακαταθήκη μια όαση μέσα στην έρημο.

